

Voorbeeld van een parochiale viering van de eerste communie

Vooraf

Dit model behelst een uitgewerkt praktijkvoorbeeld uit enkele parochies in het bisdom Gent. Het vertrekt vanuit het geloof dat de eucharistie (i.c. de eerste communie) een **kerkelijk initiatiegebeuren** is. Daarom werd in de praktijk ook met zorg werk gemaakt van een bescheiden, gastvrij én authentiek aanbod – een traject – waardoor de eerstecommunicanten en hun families geholpen werden in het thuiskomen in de kerkgemeenschap, zoals die zich op zondag verzamelt om de eucharistie te vieren. Op die manier werd de viering van de eerste communie nog meer dan voorheen een kerkelijk initiatiefeest.

Elementen uit een mogelijk **traject** zijn bijvoorbeeld: enkele ingroeivieringen, een eerstecommunietocht, de uitnodiging van de communicanten en hun families naar bestaande catechetische initiatieven (cf. catechese op zondag voor de hele gemeenschap, evt. bestaande traditie van kinderwoorddiensten...), een catechetisch kerkbezoek...

De beste manier om kinderen vertrouwd te maken met de eucharistie, is om hen uit te nodigen om een aantal keren (op een kindvriendelijke manier) te laten **meevieren**. Daarnaast blijven uiteraard de godsdienstlessen op school een niet onbelangrijke sleutel om kinderen van 6-7 jaar ook inzichtelijk te helpen groeien in geloof.

Bij de parochiale viering van de eerste communie (en in het catechetisch proces daarbij) kunnen velen betrokken zijn. We gingen uit van de wenselijkheid van een goede **samenwerking** tussen

- (1) de parochie (*de gemeenschap waar het geloof verkondigd, gevierd en beleefd wordt*),
- (2) de eerstecommunicanten en hun families (*het gezin als eerste plek en voedingsbodemp voor geloofsopvoeding*) en
- (3) de scholen (*voor wie in deze een belangrijke rol is weggelegd in de pedagogische ondersteuning van de geloofsgroei en praktische aanpak van het traject, cf. extra inoefenen van dialogen en vaste liturgische gebeden, liederen enz...*).

Het model van deze eerstecommunieviering is in wezen hetzelfde als dit van de wekelijkse eucharistieviering op zondag: een **gemeenschapsviering**. Uiteraard mag de groep eerstecommunicanten een prominente plaats innemen in de viering, maar er werd bewust voor gekozen om de indruk te vermijden dat het over een 'optreden' van kinderen gaat. Dit reduceert immers meteen de rol van de andere aanwezigen tot 'toeschouwers', een foutief uitgangspunt voor het vieren van de liturgie. Ook in de teksten en gebeden werd erop gelet niet alles op maat van de aanwezige 7-jarigen te parafraseren. Mits enkele minimale aanpassingen en aandachtspunten kunnen zowel jong als oud immers betrokken zijn. Van belang is de **herkenbaarheid** van de liturgie zoals deze elke zondag met de plaatselijke geloofsgemeenschap gevierd wordt.

Muzikaal werd er dan weer voor gekozen te mikken op **samenzang**. Om deze samenhang (kinderen, ouders, gemeenschap...) te ondersteunen, werd – net zoals elke zondag – gerekend op het parochiekoor (uitgebreid met enkele jongeren die voor de gelegenheid graag meezongen). De liedkeuze werd zo dicht als haalbaar gehouden bij het wekelijkse zondagse repertoire. De verschillende acclamaties (ook deze bij het eucharistisch dankgebed) werden ook gezongen in de in het traject voorziene ingroeivieringen: geen eenmalige liederen dus. Voor het aanleren van de liederen werd beroep gedaan op de competentie van het parochiekoor en haar dirigente én op de expertise van de leerkrachten, die ook in de klas de liederen verder inoefenden. De ouders aan het zingen krijgen, bleek niet van het makkelijkste. De zangstonen voor de vieringen en op ouderavonden probeerden hieraan te remediëren, alsook de uitdrukkelijke uitnodiging voor twee grote zangmomenten – voor jong en oud(er) – buiten de schooluren.

De viering zoals uitgewerkt in dit model vond plaats op de vijfde Paaszondag (B-jaar). Een extra **thema** of titel hoeft dus eigenlijk niet, ook bij een eerstecomunieviering. Het 'thema' is nl. hetzelfde als telkens wanneer de geloofsgemeenschap samenkomt: de Verrezen Jezus die ons allen samenroept – jong en oud – om als 'lichaam van Christus' in zijn Geest te getuigen van Gods liefde. Eventueel hadden we anderzijds wel een kort vers uit het evangelie kunnen nemen (bv. "Ik ben de wijnstok") als kopje, om de inhoudelijke verwijzing naar Gods woord te accentueren.

Qua '**actieve betrokkenheid**' van de hele gemeenschap werd in de lijn van de wekelijkse zondagsliturgie gewerkt. Ook daar zijn immers alle aanwezigen in wezen betrokken bij de viering: in gebed, dialoog, antwoorden en beamen, samenhang, lichaamshouding enz... Het heeft weinig zin om per se voor elke communicant te zoeken naar extra taakjes en activiteiten: deze riskeren integendeel zelfs de aandacht af te leiden van het wezen van de zondagse samenkomst en bovendien wekken ze vaak de indruk dat het over een optreden gaat.

Ten slotte nog één praktisch hulpmiddel: een **volgboekje** voor alle aanwezigen. Het voornaamste opzet van zo'n boekje is wat we ook op de flap vermeldde: *"Wij kiezen bewust voor een sfeer van gebed en rust. U bent van harte welkom om mee te vieren. De teksten van de gebeden, acclamaties en liederen*

staan daartoe in dit boekje." Het spreekt eigenlijk voor zich dat niet het hele draaiboek in zo'n boekje dient te staan, maar enkel wat de aanwezigen kan helpen om betrokken mee te vieren (incl. de elementaire antwoorden door de hele gemeenschap en enkele eenvoudige regie-aanduidingen zoals 'zitten' en 'staan', dat we hoofd, mond en borst bekruisen bij het evangelie, dat we 'amen' antwoorden bij de uitreiking van de communie enz...). De teksten van de lezingen stonden bewust niet in zo'n boekje: hier is luisteren immers de grondhouding van de hele gemeenschap.

Openingsritus

Intredeprocessie

De plaats van de communicanten. Het sprak voor zich dat de communicanten te midden van de vierende gemeenschap plaatsnamen (dus niet achter of rond het altaar), de neuzen liturgisch in dezelfde richting. In principe ware het logisch dat de kinderen bij hun ouders, verspreid in de kerk zouden zitten. Zij volgen immers het gelovig voorbeeld van hun ouders in de participatie aan de viering. Met kleinere groepen communicanten kan dit zeker wel lukken.

In de praktijk echter bleken bij ons (minstens) twee praktische bezwaren: een pedagogisch en een zangtechnisch. Pedagogisch werd gevreesd dat – hoe tegenstrijdig het ook klinkt – de betrokkenheid van de (een 50-tal) kinderen niet per definitie hoger zou zijn (ook omdat sommigen op een plek zouden moeten zitten waar de zichtbaarheid niet optimaal is). De dirigente gaf dan weer aan dat het quasi onmogelijk is in zo'n setting om de kinderen te laten (samen)zingen.

Een haalbare werkwijze:

Bij aankomst nemen de communicanten plaats bij de ouders (op de schoot).

Vijf minuten vóór het begin van de viering worden ze bij hun naam geroepen door een lector.

Ze antwoorden: “**Hier ben ik**”, en gaan in twee rijen staan achteraan in de kerk.

(Uiteraard kan ook deze ‘roeping’ voorafgaand aan de liturgie weggelaten worden – hier kozen we er wel voor, mede omdat er in de homilie ook over roeping en zending gesproken werd.)

Op het aanvangsuur naderen de eerstecomunicanten in processie het altaar. Ze dragen een lichtje dat ze vooraan afgeven aan een misdienaar en gaan op hun plaats zitten, op de eerste rijen in de kerk.

*Tijdens de **intredeprocessie** zingt het koor telkens opnieuw het refrein van “Ik zing want ik ben blij”. Pas als de kinderen op hun plaats zitten worden ook de strofen gezongen.*

(eventuele alternatieven voor het intredelied zijn “Kijk eens om je heen” (t/m: Jos Bielen – ‘Samuel. Liedjes voor godsdienstles en catechese’) of een herkenbaar lied uit het ZJ-repertoire (cf ZJ 545 “Wij willen samen vieren” – refrein is ook zingbaar door de communicanten).

Intredelied

Ik zing want ik ben blij

(t: Riet Vanloo/m: An Willems) – uit ‘Zing Alleluia!’ (Averbode)

(Koor+allen: refr. – 1°C+koor: strofes)

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

En nu zal Hij bij mij komen, daar mocht ik zo lang van dromen.

Daarom zijn we hier tesaam, om te vieren in Zijn naam!

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

En nu zal ik Hem ontvangen, daar mocht ik zo naar verlangen.

En dat vieren we zo graag, daarom is het feest vandaag.

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

Ik zing want ik ben blij! Ja, Jezus houdt van mij!

Kruisteken en genadewens

In de naam van de Vader, en de Zoon en de heilige Geest.

(kinderen + allen) **Amen.**

De Heer zij met u

(kinderen + allen) **En met uw geest.**

Verwelkoming door de priester

De voorganger verwelkomt alle aanwezigen en in het bijzonder ook de communicanten die vandaag voor het eerst samen met de hele gemeenschap aanschuiven aan de tafel van de Heer. Extra verwelkomingen hoeven in wezen niet (ze verzwaren nodeloos de viering).

Kyrie-litanie

In een volgblaadje voor de gemeenschap staat evt.: “We bidden dat Jezus ons helpt om Hem te volgen”.

In het kyrie wordt immers Jezus Christus aanroepen om wat hij betekent voor ons, kleine mensen. Het kan hier niet de bedoeling zijn dat de kinderen tot drie maal toe een mogelijke zonde formuleren.

Als acclamatie werd gekozen voor ZJ42 (afhankelijk van het gewone zondagse repertoire kan ook gekozen worden voor ZJ31 t/m ZJ45)

Korte inleiding door de priester...

Heer Jezus,
Gij hebt woorden van troost en hoop
voor wie bedroefd is en alleen.
Ontferm U over ons.

 (1°x koor, 2°x allen)

Heer, ontferm U, Heer, ontferm U over ons.

(ZJ, 42)

Heer Jezus Christus,
Gij wilt het geluk van alle mensen.
Ontferm U over ons.

 (1°x koor, 2°x allen)

Christus, ontferm U, Christus, ontferm U over ons.

(ZJ, 42)

Heer Jezus,
Gij zijt onze Herder en gids;

Gij toont ons wie God is.
Ontferm U over ons.

♪ (1°x koor, 2°x allen)

Heer, ontferm U, Heer, ontferm U over ons.

(ZJ, 42)

Slotformule [bv. "Moge de almachtige God zich over ons ontfermen, onze zonden vergeven en ons geleiden tot het eeuwig leven..."]

♪ Gloria

Het Gloria wordt bij voorkeur gezongen, als een feestelijk loflied van de hele gemeenschap. De volledige tekst is voor communicanten te moeilijk. Net als op de andere zondagen kan evt. ook een ander loflied gekozen worden.

Hierbij de suggestie waarbij de hele gemeenschap het Gloria belijdt, met een gezongen acclamatie tussendoor (de melodie is deze van het Taizélied, zoals in ZJ 30 D).

♪ (telkens koor+allen)

Ere zij God, ere zij God eer aan God in den hoge!

Ere zij God, ere zij God, alleluia, alleluia!

(melodie ZJ, 30D)

Eer aan God in den hoge en vrede op aarde aan de mensen die Hij liefheeft.
Wij loven U. Wij prijzen en aanbidden U.
Wij verheerlijken U en zeggen U dank voor uw grote heerlijkheid.

♪ **Ere zij God, ere zij God eer aan God in den hoge!**

Ere zij God, ere zij God, alleluia, alleluia!

(melodie ZJ, 30D)

Heer God, hemelse Koning, God almachtige Vader;
Heer eniggeboren Zoon, Jezus Christus;
Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader;
Gij die wegneemt e zonden der wereld, ontferm U over ons.
Gij die wegneemt de zonden der wereld, aanvaard ons gebed.
Gij die zit aan de rechterhand van de Vader, ontferm U over ons.

♪ **Ere zij God, ere zij God eer aan God in den hoge!**

Ere zij God, ere zij God, alleluia, alleluia!

(melodie ZJ, 30D)

Want Gij alleen zijt de Heilige. Gij alleen de Heer.
Gij alleen de Allerhoogste: Jezus Christus, met de heilige Geest
in de heerlijkheid van God de Vader.

♪ **Ere zij God, ere zij God eer aan God in den hoge!**

Ere zij God, ere zij God, alleluia, alleluia!

(melodie ZJ, 30D)

Openingsgebed

Laten wij bidden...

(waarna de voorganger effectief even stilte laat voor persoonlijk gebed)

Lieve God, Gij hebt ons hier samen geroepen om Uw volk te zijn.

Wij vinden het fijn dat we vandaag ook de eerste communie vieren van deze jonge kinderen.

Samen willen wij luisteren naar uw Woord en bidden wij voor elkaar.

Zegen ons allen, groot en klein. Help deze kinderen, dat ze opgroeien tot mensen om van te houden, tot mensen die in liefde willen leven zoals Jezus het ons voordeed.

Zo bidden wij U door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en regeert in de eenheid van de heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen.

(kinderen + allen) **Amen.**

Dienst van het Woord

Een noot over de lezingen. Het spreekt voor zich dat we luisteren naar verhalen uit de Schrift.

In principe worden de lezingen genomen van de betreffende zondag, maar eventueel kan bij deze gelegenheid ook wel een andere keuze gemaakt worden voor één of meerdere lezingen.

Anders dan op de andere zondagen, lieten we hier de tweede lezing weg.

Er werd voor gekozen het evangelie (5° Paaszondag B) uit een kinderbijbel () te nemen. Sommige verhalen lenen zich anderzijds dan weer voor een lezing in dialoogvorm (**).*

De eerste lezing van de 5° Paaszondag vervingen we door een Oudtestamentische lezing (de roeping van Samuël), die thematisch bij het evangelie én het feest van de eerste communie kon geduid worden in de homilie.

() in dit geval: "Kinderbijbel in 365 vertellingen", maar ook de "Bijbel voor de jeugd" (OT en NT, Van Outryve, is bijzonder bruikbaar) – (**) bv. Lectionarium voor vieringen met kinderen*

Eerste lezing

De roeping van Samuël

Door een lector van de parochie.

(zie bijlage ter info)

Antwoordpsalm *(naar Ps.22)*

De antwoordpsalm zelf is een lichtjes hertaalde versie van de in de liturgie gebruikte vertaling.

Door het weglaten van de tweede lezing volgen twee liederen meteen op mekaar: het keervers bij de antwoordpsalm en de alleluia-acclamatie.

Bij beide acclamaties werd gekozen voor een eenvoudige, voor de kinderen haalbare acclamatie uit het gewone zondagsrepertoire (cf ZJ 30A en ZJ 4C). Bij de psalm had uiteraard ook een eenvoudige acclamatie uit het P-register in Zingt Jubilate gekund. Wij kozen voor Alleluia-vers 30A vanwege de inhoudelijke samenhang met het evangelie ("Ik ben de ware wijnstok"). Afhankelijk van het gewone zondagse repertoire kan ook gekozen worden voor ZJ 3E t/m ZJ 5H of het refrein van ZJ 773 – de communicanten kunnen het Alleluia vlot meezingen.

♪ (telkens koor+allen)

God, U bent liefde, bron van het leven.

(ZJ, 30A)

Ik wil Uw naam verkondigen, God;
U wil ik prijzen en danken.

♪ **God, U bent liefde, bron van het leven.**

(ZJ, 30A)

Aan wie God zoekt, laat Hij zich vinden;
Bij God vinden we kracht en moed.

♪ **God, U bent liefde, bron van het leven.**

(ZJ, 30A)

Dat iedereen zich naar God mag keren;
Bij Hem ligt ons geluk.

♪ **God, U bent liefde, bron van het leven.**

(ZJ, 30A)

Bij God mag ik voor altijd leven;
Zijn liefde geven we verder door.

♪ **God, U bent liefde, bron van het leven.**

(ZJ, 30A)

Acclamatie voor het evangelie

(ZJ, 4C)

♪ (Alleluia: koor+allen)

Alleluia. Alleluia. Alleluia. Alleluia.

(Koor) *Ik ben de ware wijnstok, gij zijt de ranken.
Wie in Mij blijft en ik in hem, draagt rijke vrucht.*

♪ **Alleluia. Alleluia. Alleluia. Alleluia.**

Evangelie

De wijnstok en de ranken

Door de voorganger of diaken.
(zie bijlage ter info)

Een 5- à 6-tal kinderen komen met een lichtje rond het evangelieboek staan – enkele misdienaars leiden dit in goede banen.

De Heer zij met u.
En met uw geest.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus, volgens Johannes.
Lof zij U, Christus.

In het volgblaadje staat bv. "Samen met de kinderen tekenen allen een kruisje op voorhoofd, mond en borst: 'Jezus, ik denk aan jou. Jezus, ik spreek over jou. Jezus, ik hou van jou'" (aansluitend bij de klassikale catechese)

Acclamatie na het evangelie

(ZJ, 4C)

♪ (1° x: koor – 2° x: koor+allen)

Alleluia. Alleluia. Alleluia. Alleluia.

Homilie

Daarna evt. kort bezinnend orgelspel

Geloofsbelijdenis

Rechtstaand belijdt de hele gemeenschap, communicanten inclusief, zijn geloof.

De drieledige versie in vraag en gezamenlijk antwoord (cf. doopselliturgie) is ook voor communicanten haalbaar.

Laten we samen met de hele gemeenschap, jong en oud,
ons geloof uitspreken in God: Vader, Zoon en heilige Geest.

Pr. Geloof je in God, de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde?

(kinderen + allen) **Ja, ik geloof.**

Pr. Geloof je in Jezus Christus,
Gods Zoon en onze Heer,
die uit de dood is opgestaan
en zit aan Gods rechterhand?

(kinderen + allen) **Ja, ik geloof.**

Pr. Geloof je in de heilige Geest
die Heer is en het leven geeft,
die ons bezielt met Zijn liefde?

(kinderen + allen) **Ja, ik geloof.**

Voorbede

In de voorbede komt de hele wereld binnen in de liturgie. Een aandachtspunt is zeker dat niet enkel voor de communicanten en hun directe omgeving gebeden wordt; zoals elke zondag wordt voor de gemeenschap, maar ook voor de zorgen in de wereld gebeden.

Enkele voorbeden kunnen gerust door één of meerdere kinderen gelezen worden, maar het is anderzijds geen must. De parochiale lector verwoordt de parochiale intenties.

Ook hier wordt gekozen voor een eenvoudige en herkenbare acclamatie uit het zondagsrepertoire.

Laten we op dit feest allen samen vol vertrouwen bidden tot God, onze Vader...

(kind1) Voor alle mensen die zorg voor ons dragen;
voor onze familie en iedereen
die een speciaal plekje heeft in ons hart.
Laten wij bidden.

♪ *(telkens koor+allen)*

Wij bidden U, verhoor ons Heer

(ZJ, 10E)

(kind2) Voor alle vrienden van Jezus;
dat ze elkaar helpen en vriend zijn van iedereen.
Dat ze steeds meer op Jezus lijken.
Laten wij bidden.

♪ **Wij bidden U, verhoor ons Heer**

(ZJ, 10E)

(kind3) Voor alle mensen in de wereld;
dat ze in liefde en vriendschap
met elkaar verbonden blijven.
Laten wij bidden.

♪ **Wij bidden U, verhoor ons Heer**

(ZJ, 10E)

(kind4) Voor mensen die het moeilijk hebben.
Voor alle zieken;
dat ze gesteund en getroost worden
door vele lieve mensen.
Laten wij bidden.

♪ **Wij bidden U, verhoor ons Heer**

(ZJ, 10E)

(lector) Voor alle meisjes en jongens die vandaag voor de eerste maal
deelnemen aan de eucharistieviering;
dat ze groeien in wijsheid, in geloof en liefde.
Dat ze door het voorbeeld van velen
meer en meer ontdekken dat God van hen houdt.
Laten wij bidden.

♪ **Wij bidden U, verhoor ons Heer**

(ZJ, 10E)

(lector) ... *(parochiale misintenties: overledenen, dopelingen, trouwers...)*

Pr. Goede Vader in de hemel,
Gij hebt onze vragen en gebeden gehoord.
Geef wat goed is voor ons, vandaag en alle dagen van ons leven tot in eeuwigheid.

(kinderen + allen) **Amen.**

Dienst van de tafel

Aanbrengen van de gaven

In wezen biedt de gemeenschap zichzelf aan, als een 'levende offerande'. Enkele communicanten kunnen hier – vanuit een plek in de kerk waar het credenstafeltje is opgesteld – de gaven (= brood & wijn, evt. kelk en pateen) aanbrengen, die door de priester of diaken worden aangenomen en op het altaar geplaatst.

Strikt genomen geen 'gaven', maar evt. kunnen enkele kinderen een kaarsje of bloemetje meebrengen. In zekere zin kunnen deze handelingen de beleving versterken dat een nieuw luik aanbreekt in de viering: de tafel wordt klaargemaakt.

Tijdens de offerandeprocessie is er orgelspel.

Gebed over de gaven

Goede God,
neem van ons deze gaven aan.
Herken erin ook ons leven, aan U gegeven.
Open ons hart, opdat wij U oprecht kunnen dankzeggen
door Christus onze Heer.

(kinderen + allen) **Amen.**

Eucharistisch dankgebed

n°IX

Best wordt hier geopteerd voor een van de voorziene eucharistische gebeden voor liturgie met kinderen en jongeren (VIII, IX of X). De voorziene acclamaties zijn zingbaar voor jong en oud.

De Heer zij met u.

En met uw geest.

Verhef uw hart.

Wij zijn met ons hart bij de Heer.

Brengen wij dank aan de Heer, onze God.

Hij is onze dankbaarheid waardig.

Ja, goede Vader, het is een feest voor ons U dank te zeggen
en met Jezus voor U onze vreugde uit te zingen.

 (koor+allen)

Dank u, goede Vader, omdat Gij van ons houdt, omdat Gij onze Vader zijt, nu en altijd.

Zoveel houdt Gij van ons, dat Gij voor ons gemaakt hebt deze mooie, wijde wereld.

Zoveel houdt Gij van ons, dat Gij ons Jezus hebt gegeven, uw Zoon, om ons de weg tot U te tonen.

Zoveel houdt Gij van ons, dat Gij ons samenbrengt in Hem als kinderen van één familie.

Voor zoveel liefde willen wij U loven en prijzen,
en wij zingen van dankbaarheid met de engelen en de heiligen die U aanbidden in de hemel:

♪ (koor+allen)

Heilig, heilig, heilig de Heer, onze God. Gezegend Hij die komen zal, nu en altijd. (2x)

Ja, gezegend zij Jezus die Gij hebt gezonden, de Vriend van armen en van kleinen.

Hij is ons komen tonen hoe wij van U kunnen houden, en van elkander.

Hij is het hart van de mensen komen zuiveren van het kwaad dat vriendschap verhindert,
van de haat die het geluk belet.

Hij heeft zijn heilige Geest beloofd die met ons zal zijn van dag tot dag opdat wij zouden leven van uw
leven.

♪ (koor+allen)

Gezegend Hij die komen zal, nu en altijd.

God, onze Vader, wij bidden U: zend uw Geest opdat dit brood en deze wijn het lichaam en bloed
worden van Jezus, onze Heer. De avond voor zijn dood heeft Hij ons uw liefde betuigd (...)

(gezongen instellingswoorden...)

♪

(koor) Jezus Christus heeft zijn leven voor ons prijsgegeven.

(kinderen + allen) Lof en eer aan onze God.

(koor) Allen zijn wij hier te samen om daaraan te denken.

(kinderen + allen) Lof en eer aan onze God.

Hier gedenken wij, goede Vader, de dood en de verrijzenis van Jezus, de Redder van de wereld.

Hij heeft zichzelf aan onze handen toevertrouwd om het offer te zijn dat wij U thans opdragen
en om ons naar U toe te leiden.

Verhoor ons, Heer, onze God, deel uw Geest van liefde mee aan allen die aan deze tafel aanzitten.

Dat zij zich meer verbonden weten met uw kerk, met paus Benedictus, met onze bisschop Luc en met
allen die werken voor uw volk.

♪ (koor) **Jezus Christus heeft zijn leven voor ons prijsgegeven.**

(kinderen + allen) Lof en eer aan onze God.

(koor) Allen zijn wij hier te samen om daaraan te denken.

(kinderen + allen) Lof en eer aan onze God.

Vergeet niet hen van wie wij houden en evenmin degenen van wie wij niet genoeg houden.

Herinner U allen die gestorven zijn en ontvang hen met liefde in uw huis.

Breng ons bij U samen met de Maagd Maria, Moeder van God en onze Moeder, als de dag gekomen is
voor het grote feest in het Koninkrijk der hemelen. Dan zullen allen die vriend van Jezus zijn, van
Christus onze Heer, U toezingen en blijven toezingen:

♪ Door Hem en met Hem en in Hem zal uw Naam geprezen zijn, Heer onze God, almachtige
Vader, in de eenheid van de heilige Geest, hier en nu en tot in eeuwigheid. (ZJ 15A)

(kinderen + allen)

Amen.

Dienst van de communie

Onze Vader

De eerstecommunicanten worden rond het altaar genodigd voor het gebed des Heren. Indien het aantal communicanten het toelaat, kan de kring 'open blijven' in de richting van de gemeenschap.

Een aandachtspunt: de hele gemeenschap bidt best op een trager tempo dan doorgaans.

Gebed om vrede en vredewens

De vrede van de Heer zij altijd met u.

En met uw geest.

Aan de kinderen wordt de vrede gewenst door de voorganger (en evt. diaken).

*Na de **vredewens** blijven de kinderen staan rond het altaar.*

Optie2. Bij de vredewens worden de kinderen uitgenodigd om aan hun ouders de wens ("de vrede van Jezus") over te brengen. Ze blijven dan nog even bij de ouders op de schoot zitten tot de communieprocessie (cf. infra).

Lam Gods

(m: Hans Vervenne) – uit 'Zing Alleluia!' (Averbode)

(koor+ allen tijdens de broodbreking)

*Lam Gods, dat wegneemt de zonden van de wereld,
Heer, ontferm U over ons.*

*Lam Gods, dat wegneemt de zonden van de wereld,
Heer, ontferm U over ons.*

*Lam Gods, dat wegneemt de zonden van de wereld,
Geef ons de eeuwige vrede.*

Zalig allen die genodigd zijn aan de maaltijd van de Heer.

Zie het Lam Gods, dat wegneemt de zonden van de wereld.

Heer, ik ben niet waardig dat Gij tot mij komt, maar spreek, en ik zal gezond worden.

Communie

["Lichaam van Christus"

Amen]

De eerstecommunicanten (nog rond het altaar) ontvangen eerst de communie. Na de communie keren de kinderen elk naar hun eigen plaatsen terug en is er communiegelegenheid voor alle aanwezigen. Best worden voldoende communiedelers voorzien zodat de communieprocessie vlot kan verlopen.

Optie2. Ouders én eerste communicanten stellen zich op in de middengang. De ouders begeleiden hun kind naar voor om vervolgens samen te communiceren. Indien deze optie haalbaar is (gezien aantal en betrokkenheid van de groep), is dit een bijzonder mooi gebeuren waarin ook uitgedrukt wordt dat het niet enkel over het kind gaat (maar over de hele gemeenschap die de communicanten verwelkomt rond de tafel van dezelfde Heer) én dat de ouders in de geloofsgroei van hun kinderen een wezenlijke taak hebben.

Bij deze gelegenheid is het overigens niet slecht de communiezang pas aan te vatten wanneer iedereen gecommuniceerd heeft, na een moment van stilte.

Stiltemoment

Eventueel kan hier een kort en eenvoudig gebed op kindermaat, vertrekkend vanuit de ontmoeting met Jezus.

In het kader van de evangelielezing van deze viering zou dat bv. kunnen zijn:

“Goede God, ik ben een rankje en Jezus is de wijnstok. Ik mag een vriend van Jezus zijn, samen met de vele mensen aan zijn tafel. Help mij om steeds met Hem verbonden te blijven. Help ons allemaal om in Zijn geest te groeien in geloof en liefde.”

♪ Communielied

Danklied tot God

(t: Riet Vanloo/m: An Willems) – uit ‘Samuel. Liedjes voor godsdienstles en catechese’

(Koor+allen)

1. In het brood ben Je nu bij me, in Je woord herken ik trouw.
Maar ik voel me soms zo klein, en in vertrouwen vraag ik Jou:
2. Geef me sterkte, Jij die sterk bent. Geef me vreugde, Jij die licht.
Geef me liefde, Jij die liefhebt. Geef me moed vanuit Jouw kracht.
3. Ik geef sterkte, nu ik sterk ben. Ik geef vreugde als ik lach.
Ik geef liefde, want ik krijg ze. Ik geef moed vanuit Jouw kracht.

Slotgebed

Heer God,
door deze communie
zijn wij met Uw zoon Jezus verbonden;
zoals ranken met de wijnstok.
Wij bidden U:
geef dat we altijd met Hem verbonden mogen blijven en met elkaar;
dat we in dié verbondenheid vruchten mogen dragen
van geloof en liefde.
Wij vragen het U door Christus onze Heer.

(kinderen + allen)

Amen.

Slotwoord door de priester (of iemand van de parochie)

Het is meer dan voldoende als één persoon een dergelijk (kort) woordje doet.

Allerlei bedankingswoordjes en plichtplegingen zijn onnodig en kunnen best verhuizen naar een eventueel ontmoetingsmoment (tip!) nà de viering.

Zending en zegen

De Heer zij met u.

En met uw geest.

Zegene u de almachtige God, Vader, Zoon en heilige Geest.

Amen.

Ga nu allen in heen vrede.

Wij danken God!

Feestelijk orgelspel...

Bijlage I – eerste lezing (2 Sam. 3, 3b-10.19-21)

(uit: Vertelbijbel. Meer dan 70 verhalen speciaal om voor te lezen.)

Nu Gods volk in een eigen land woonde, waren er veel dingen die Hij hun wilde vertellen.

Hoe ze gelukkig konden zijn. Hoe ze voor elkaar konden zorgen. Hoe ze zichzelf konden beschermen tegen hun vijanden.

Daarom besloot God iemand te kiezen die voor Hem kon spreken.

Iemand tegen wie Hij kon praten en die dan naar het volk zou gaan om te vertellen wat God had gezegd. Zo iemand wordt een profeet genoemd.

God keek en keek in heel het land van Israël. Hij wilde de juiste persoon uitkiezen. Eindelijk vond Hij hem.

In het dorp Silo. In het huis van priester Eli. Een kleine jongen!

“Samuël,” riep God op een nacht. “Samuël, Ik wil met je praten.”

Samuël ging zitten en wreef slaperig in zijn ogen. Hij had nog nooit eerder Gods stem gehoord. Hij dacht dat de oude Eli hem riep.

Samuël stommelde Eli’s kamer binnen om te vragen wat er was.

Maar Eli stuurde hem terug naar bed.

“Samuël,” riep God weer. “Samuël, luister eens.”

Deze keer raakte Samuël in de war. En hij werd ook een beetje bang.

Hij sloop Eli’s kamer weer binnen.

“Ik heb je toch gezegd, jongen,” gaapte de oude priester, “ik heb je niet geroepen. En nu naar bed!”

Samuël kroop weer onder zijn deken. Hij snapte er niets van. Maar toen God voor de derde keer “Samuël, Samuël” riep, wist hij het zeker.

Hij vloog naar Eli, zo snel hij kon!

“Samuël,” zuchtte Eli, “als we vannacht nog wat willen slapen, moeten we uitzoeken wie jou roept. En ik heb wel een idee wie het kan zijn. Als je de stem weer hoort, wil ik niet dat je hiernaartoe komt rennen. Ik wil dat je dan zegt: “Spreek, Heer, en ik zal luisteren.”

Samuëls ogen gingen wijd open.

“Bedoelt u dat Gód mij roept?”

“Doe nu maar wat ik zeg,” zei Eli, “dan zullen we het weten.”

Samuël ging weer naar bed.

God riep opnieuw zijn naam.

Deze keer bleef Samuël in bed en luisterde naar God. Zijn ogen werden groot van verwondering.

Vanaf dat moment totdat Samuël zelf oud was, sprak God met hem. Hij gaf hem boodschappen die Samuël aan het volk door moest geven. En net als de eerste keer lieten Gods boodschappen hem steeds weer achter met grote ogen van verwondering.

Bijlage II – Evangelielezing (Joh 15,1-8)

(Uit: Kinderbijbel in 365 vertellingen)

Een wijnstok is een stevige stam.

Er komen groene stengels of ranken aan, met dikke, sappige druiventrossen.

Op een dag zei Jezus tegen zijn leerlingen:

“Ik ben de wijnstok en mijn vader is de tuinman.

Wie echt van Mij houdt, is een rank die aan de wijnstok vastzit.

Als je naar Mij luistert, doe je ook wat Ik zeg.

Je gaat leven zoals Ik leef.

Dan ben je een rank waar veel vruchten aan groeien.

Maar kijk, als iemand je van Mij losmaakt, wat gebeurt er dan?

Je valt op de grond en je droogt uit.

Nooit zal je vruchten dragen.

Vrienden, Ik zal het je nog beter uitleggen.

Jullie moeten heel dicht bij Mij blijven.

Je moet aan Mij blijven hangen, dán kan Ik je helpen.

Als je het helemaal alleen wil doen, dan loopt het fout.

Blijf aan Mij vast, dan zal het goed gaan.

Ik zal je helpen om helemaal te doen wat God vraagt.”